IARNA, PRIN CÎTEVA CĂMINE CULTURALE

RAID ANCHETĂ

ÎN CĂUTAREA ACTIVITĂŢII SPORTIVE

Ne aflăm în perioada de iarnă, anotimpul cel mai potrivit pentru atragerea unui număr tot mai mare de oameni ai muncii de la sate într-o bogată activitate culturală, artistică şi sportivă. Care este prezenţa sportului în programele ce se desfăşoară în aceste zile la căminele culturale? Ce acţiuni întreprind conducerile acestor lăcaşe ale culturii pentru ca tinerii şi vîrstnicii să se recreeze în faţa meselor de şah sau de tenis, să citească cărţi de sport sau să participe la diferite concursuri distractive? Iată cîteva întrebări la care am căutat răspunsul în cursul vizitei făcute prin mai multe comune din regiunea Ploieşti.

Un adevărat tonic — sportul

Sintem oaspeţii căminului cultural din comuna Cocăreşti-Colţi. Stăm de vorbă cu directorul căminului, tov. **Dumitru Chircă.**

— **Obişnuim,** ne-a spus gazda, **să discutăm cu oamenii din comună despre dorinţele şi preocupările lor. Am constatat că o parte din timpul lor liber, tinerii o dedică sportului. Ţinînd seama de aceasta, am inclus în programul căminului diferite activităţi sportive. Priviţi,** şi ne arată un plan de muncă, **proiectele noastre pentru perioada de iarnă!**

Spicuim din acţiunile care vor fi organizate în cursul lunilor ianuarie-martie: vizita unor sportivi fruntaşi de la clubul Petrolul Ploieşti, demonstraţii ale boxerilor asociaţiei Metalul Plopeni, concursuri pe tema **„Cine cunoaşte gimnastică şi atletism cîştigă", „Să cunoaştem regulamentul Insignei de polisportiv", „Cum poţi să devii sportiv fruntaş"** etc.

— **Frumoase proiecte!** Dar unde vor avea loc toate aceste manifestări? Sala dv. de spectacole este destul de mică. Şi apoi mai aveţi în plan numeroase alte activităţi.

— **Acţiunile sportive sint programate la clubul aflat peste drum, în incinta C.A.P. Acolo avem instalate mese de tenis şi şah. Noi am mai organizat asemenea întîlniri şi nu ne-am putut plînge de participare, nici chiar atunci cînd televizorul ne făcea... concurenţă. Ca urmare a acestor activităţi, a crescut numărul membrilor UCFS din cadrul asociaţiei noastre sportive, al practicanţilor sportului.**

— Care este sprijinul consiliului asociaţiei în acţiunile dv.?

— **Între căminul cultural şi asociaţia sportivă există o colaborare rodnică, de durată. Nici nu se poate altfel: eu sint de mai mulţi ani şi preşedintele asociaţiei sportive.**

...Tînărul Dumitru Chircă este un activ director de cămin cultural, cu multă iniţiativă. Şi rezultatele bune nu întîrzie.

Uşi închise şi indiferenţă

Comuna Podul Vadului se află la vreo 6 km de Cimpina. În drum spre căminul cultural, despre care auzisem că dispune de un cinematograf cu 400 de locuri, o sală pentru urmărirea programelor de televiziune şi pentru jocuri distractive, precum şi alte încăperi auxiliare, ne gîndeam că tinerii de aici au posibilitatea de a-şi petrece în mod foarte plăcut timpul liber. Dar cîţiva băieţi, aflaţi în faţa **căminului, ne-au convins că lucrurile nu stau aşa.**

— În ultima vreme, **ne-a spus Constantin Stochiţă, elev în clasa a X-a, — cu care am stat de vorbă** — activitatea distractivă de la căminul cultural se rezumă doar la serile de dans care au loc duminica. Unii au însă şi alte preferinţe, nu numai dansul. Mie, de pildă, îmi place să joc şah şi tenis de masă.

— Activităţile, **intervenj Paul Ornevinschi, tehnician la Uzina Poiana Cimpina,** se reduc aproape la zero în celelalte zile ale săptămînii, cînd nu se organizează nici măcar seri de dans. Mulţi dintre noi lucrăm în întreprinderile din Cimpina şi, întorcîndu-ne acasă, simţim nevoia să ne relaxăm după o zi de muncă, dar aproape întotdeauna găsim închise uşile căminului. Cînd, în sfîrşit, căminul este deschis, nu putem juca şah sau tenis de masă pentru că există numai o singură cutie de şah. Am cerut directoarei căminului să ne cumpere cîteva garnituri sau o masă de tenis. Noi am spus, noi am auzit

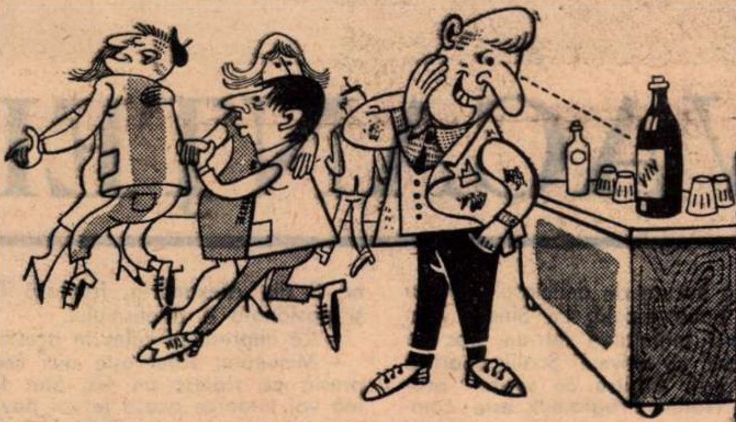
...Iată-ne în faţa tovarăşei Steliana Chifănescu, directoarea căminului **cultural. Cercetăm împreună planul de activităţi pe perioada 1 octombrie 1966—31 martie 1967, dar nu găsim nici o acţiune cu caracter sportiv.**

— De ce nu am întreprins nimic pe linie sportivă? Nu prea avem tineri în comună, iar cei existenţi, fie că lucrează în schimburi, fie că urmează liceul seral, nu prea vin la cămin. Pentru cine să organizăm manifestări sportive?

La observaţia noastră că programul căminului cultural este **sărăcăcios, lipsit de sevă şi, în consecinţă, nu poate atrage, directoarea ne-a răspuns supărată:**

— Şi apoi să ştiţi că nu am primit de la Comitetul raional de cultură şi artă nici o indicaţie în privinţa sportului. **Concluzia e clară. Activitatea este privită aici în mod formal, aşteptîndu-se, cu pasivitate, „indicaţii de la raion". Unde este iniţiativa personală, necesară găsirii unor forme de prezentare a programelor pe măsura „pulsului" tineretului? Ce le poate răspunde conducerea căminului tinerilor care, la sosirea noastră în comună, au simţit nevoia să ne atragă atenţia asupra monotoniei de la căminul lor cultural?**

În com. PODUL VADULUI nu se organizează nici o manifestare în cadrul Spartachiadei de iarnă. În schimb, duminica au loc la căminul cultural serate dansante.

Cred c-aţi prins îndată firul
(Nu vă fie de deochi!)
Cînd la sticlă... tragi c-un ochi,
Nu e clar că practici... TIRUL?

Desen de: **AL. CLENCIU**

Lipsa de materiale — o scuză?

Ne-am continuat raidul şi la căminul cultural din comuna Tirgşorul-Vechi, unde am descoperit aceeaşi inactivitate. Dar mai bine să dăm cuvîntul profesorului de limbă română, Gheorghe Nuţu, directorul căminului cultural.

— Nu ne-am gîndit la activitatea sportivă, pentru că eu consider că de treaba aceasta trebuie să se ocupe tovarăşii din consiliul asociaţiei Recolta din comuna noastră. Noi le punem, cu dragă inimă, la dispoziţie sala. Ei au instructori, materiale sportive. Căminul dispune doar de patru garnituri de şah. Cunoaştem rolul pe care îl are sportul în viaţa a tot mai multor oameni, a tineretului, dar cu ce să organizăm întreceri dacă nu avem materialele necesare.

Aşadar, se invocă lipsa de materiale: şahuri, palete, masă de tenis etc. Dar nu s-ar fi putut oare ca din cei 14 000 lei pe care i-au avut (dacă într-adevăr tovarăşii din conducerea căminului înţeleg importanţa sportului) să se fi cumpărat cîteva garnituri de şah, o masă de tenis, mult dorite de tinerii din comună? Noi credem că da! Deocamdată, însă, tinerii din comună nu pot practica sporturile preferate, întrucît lipseşte iniţiativa atît din partea asociaţiei Recolta, cît şi a conducerii căminului cultural. Păcat!

> Profesorul de limbă română Gh. Nuţu este directorul căminului cultural din Tirgşorul-Vechi. În această calitate, el nu sprijină cu nimic activitatea sportivă din comună.
>
> **Pînă nu primim răspunsul**
> **C-atitudinea şi-o schimbă,**
> **Este clar că noi cu dînsul**
> **Nu vorbim aceeaşi... limbă!**
>
> **AL. CLENCIU**

★ ★ ★

După cum se poate vedea, sportul, mijloc minunat de recreere şi fortificare, este absent **din preocupările unor conduceri ale căminelor culturale. Explicaţia trebuie căutată, în primul rînd, în dezinteresul manifestat de unii directori ai căminelor culturale faţă de dorinţele tinerilor. În al doilea rînd, lipsa de colaborare între căminele culturale, singurele locuri unde tinerii din comune se pot întîlni în zilele friguroase, şi consiliile asociaţiilor sportive face ca întrecerile sportive să stagneze în lunile de iarnă. În sfîrşit, inactivitatea se datorează şi faptului că indicaţiile primite în vederea intensificării acţiunilor pentru angrenarea unui număr tot mai mare de tineri şi vîrstnici în diferite activităţi distractiv-recreative au rămas, în multe cazuri, pe... hîrtie.**

Timpul nu aşteaptă. Oamenii au nevoie de destindere. Să le oferim posibilitatea să se relaxeze, organizîndu-le activităţi corespunzătoare pregătirii, vîrstei şi preferinţei lor. Munca aceasta nu se poate desfăşura de la sine sau în mod întîmplător. Iată de ce, e imperios necesar ca în această perioadă să existe o mai bună colaborare între organele sportive şi comitetele raionale de cultură şi artă, să fie sprijinită concret activitatea culturală, artistică şi sportivă din cadrul căminelor culturale din regiunea Ploieşti, din întreaga ţară!

TR. IOANIŢESCU

Peisaj de iarnă în masivul Postăvarul

Foto: **I. Zorilă**

Turismul de iarnă

Sfaturi practice

Pentru iubitorii naturii iarna nu constituie un obstacol în practicarea sportului preferat — turismul. În acest anotimp, muntele are un plus de atractivitate, peisajele sînt şi mai frumoase. De aceea, cărările ce duc spre cabane sînt la fel de populate ca şi vara.

În rîndurile de mai jos dorim să dăm cîteva sfaturi practice în privinţa echipamentului şi comportării în timpul iernii pe munte — celor care vor să meargă în excursii în această perioadă.

Despre echipament. Toată lumea ştie că pe timp friguros trebuie să ne îmbrăcăm cu haine călduroase. Da, dar pentru excursii pe munte nu numai că nu ne stă bine cu palton sau şoşoni, dar acestea ne stînjenesc chiar în timpul urcuşului sau la schiat. Echipamentul adecvat constă din bocanci (de schi sau cei obişnuiţi), pantaloni de schi, ciorapi de bumbac şi ciorapi de lînă, o cămaşă mai groasă, pulover cu mînecă lungă (de preferinţă două pulovere, unul mai subţire şi altul mai gros), o haină de vînt sau un hanorac cu glugă, mănuşi de lînă, peste care punem o „husă" impermeabilă, şi o căciuliţă de lînă sau apărători de urechi. Este neapărat nevoie să avem în rucsac — chiar şi pentru o excursie de o zi — un maieu, o cămaşă şi ciorapi de schimb. Din micul echipament de iarnă să nu lipsească ochelarii de soare, un trening, o cutiuţă cu cremă de faţă, ac şi aţă, iar acei care schiază au nevoie de ceară şi de ustensile de reparat legăturile schiurilor. Este foarte binevenit un aparat de fotografiat pentru imortalizarea minunatelor peisaje pe care le întîlnim la tot pasul pe munte. Rucsacul nu trebuie să fie încărcat cu fel şi fel de obiecte de care nu avem strictă nevoie. În privinţa alimentelor, în special cînd e vorba de cabanele din munţi cu o mare circulaţie turistică, nu trebuie să avem nici o grijă; ele sînt aprovizionate din abundenţă. Este bine să avem totuşi cu noi dulciuri (zahăr cubic, un tub de miere, dulceaţă, rahat etc.), cîteva sandvişuri. Sticla cu rom sau alte băuturi alcoolice pot să lipsească. Teoria unora că o duşcă de rom sau de coniac ajută la urcuş nu are nici o bază.

Ajunşi la drumul de acces spre locul excursiei, cabană sau pîrtie de schi, să urmăm poteca marcată şi să nu ne abatem pe cărări fără indicatoare. Cît timp e zăpadă pe munte, fie chiar şi în lunile cînd la şes e primăvară, să mergem numai pe poteci cu indicativul „DRUM DE IARNĂ". Să nu apucăm pe drumuri cunoscute din timpul verii, dar care acum, iarna, pot prezenta unele pericole. Deşi potecile de iarnă sînt, în general, mai lungi decît cele de vară, este în interesul nostru să le urmăm. Sîntem feriţi astfel de pericole ca avalanşe şi cornişe de zăpadă, nu ne rătăcim cînd e ceaţă.

Dacă pe parcurs ne surprinde ceaţa sau viscolul, să nu ne speriem şi să urmăm drumul marcat. Aceste marcaje, îndeosebi pe platouri, sînt destul de dese şi vizibile. Nu trebuie să ne oprim în aşteptarea timpului frumos ci, în cel mai rău caz, să ne întoarcem la punctul mai apropiat de unde am plecat. Excursiile din timpul iernii trebuie să fie conduse de un turist care cunoaşte bine traseul respectiv.

Într-o serie de masivi, ca Bucegi, Piatra Craiului, Făgăraş etc., sînt trasee care iarna nu sînt accesibile decît pentru alpinişti sau turişti cu multă experienţă şi echipaţi cu colţari, corzi, pioleţi etc. Să nu încercăm, aşadar, să ajungem la cabană sau în alt loc folosind aceste drumuri. De altfel, la intrarea pe aceste trasee sînt indicatoare, ca de exemplu: „Iarna traseu periculos", „Accesibil pentru alpinişti" ş. a.

Iarna, ca şi vara de altfel, este contraindicat să mergem de unul singur pe munte. Turismul solitar, pe lîngă că este plictisitor, e şi periculos. În caz de vreun accident, oricît de mic, turistul este pus într-o situaţie grea.

Dacă excursia este organizată de asociaţia sportivă, cu participarea unui colectiv mai mare, este recomandabil ca turiştilor să li se facă o mică pregătire. Un turist cu experienţă, de preferinţă cel care va conduce excursia, să vorbească participanţilor despre obiectivul pe care-l vor vizita, să dea indicaţii privind echipamentul, să atragă atenţia ca nimeni să nu părăsească colectivul pe parcurs, să arate profilul traseului şi alte amănunte organizatorice. O excursie bine pregătită, cu turişti care se încadrează în disciplina colectivă, va aduce satisfacţii şi mai mari iubitorilor naturii.

Şi acum, vă urăm drum bun şi petrecere frumoasă în excursia la care veţi participa!

TOMA RĂBŞAN